

“Acolo este Domnul” spune Ezechiel (Ez 48, 35). Aceasta este experiența care se face mergând în România, la Lucani – Bacău – în centrul de spiritualitate (înul de Părinții Carmelitani, care până acum câțiva ani avea o comunitate de surori carmelitane Misionarie a S. Terza a Pruncului Isus. Acolo, dacă Domnul va voi, se va deschide o mănăstire de maici carmelitane de viață contemplativă.

În teritoriul românesc nu lipsește tradiția seculară a vieții monastice, mai ales în frații noștri ortodocși. Există o venerație pentru viața monastică, fapt care nu se întâlnește aici în occident, nu este înțeles acest tip de viață.

După o primă inspecție în 1995, nu se mai vorbi de proiect. În 2003 într-o altă inspecție în România, Episcopul din Iași, primind trei maici carmelitane din Carpineto Romano, vorbind despre viața religioasă, în mod special despre viața monastică spuse că dorea un “mic Carmel” în Dieceza sa.

Nu departe de Lucani, pe aceeași stradă Slatina, la aproximativ 500 de metri de la centrul de spiritualitate era o casă de vânzare, pe care am cumpărat-o prin intermediul binefăcătorilor și care va deveni o mică mănăstire pentru maicile carmelitane – mică dacă ne gândim la mănăstirile ortodoxe, unde sunt chiar și sute de călugări sau călugărițe.

Mănăstirea va fi dedicată papei Paul al VI-lea. Pare ciudată această alegere, nu? Dar se explică. Mănăstirea noastră din Carpineto a luat naștere în timpul fervoros post-conciliar.

Primele lucrări de restructurare ale acestei case parohiale au fost oferite de Sfinița Sa papa Paul al VI-lea.

De-a lungul anilor comunitatea noastră a avut posibilitatea de a deschide alte mănăstiri: în 1992 în Toscana, Cerreto di Sorano; în 1998 a ajutat mănăstirea din Sutri; în 2005 am fondat un Carmel la Biela.

După mai mult de XXXV de ani, istoria se repetă: prin intermediul prietenilor și binefăcătorilor am obținut suma necesară pentru a adoperi cheltuielile. În acest fel un fir divin leagă Mănăstirea din Carpineto cu cea ce va fi Mănăstirea Paul al VI-lea în România: acest mare pontif. El fu cel care în '64 pe malurile Iordanului se întâlnește cu patriarhul ortodox Atenagora, el fu cel care a încurajat studiale ecumenice în vederea dialogului cu frații noștri ortodocși, el a dat imputul pentru Mănăstirile noastre.

Noile fondări cer sacrificiu, unitate, statornicie și mai ales rugăciune și spirit de iubire. Am experimentat aceasta în cei XXXV de ani la Carpineto; în prima noastră fondare la Cerreto di Sorano –Gr- în 1992; am retrăit aceasta la începutul de fondare la Pietravairano –Ce- în 1996 (după a trebuit să închidem); am retrăit când am ajutat Mănăstirea din Sutri –Vt- în 1998; am reînnoit trăirea cu Mănăstirea Mater Carmeli la Biella în 2005. Acum ne pregătim pentru proiectul în România.

„Dacă Domnul nu zidește casa, în zadar muncesc constructorii...” spune Psalmul 125.

Casa noastră pare a fi fondată pe stânca care este Cristos.

Mulțumim tuturor binefăcătorilor care ne-au ajutat și care ne ajută în continuare.

Sămânța crește încet, dar apoi aduce roade... și roadele se înmulțesc cu timpul.